

Городские власти, узнав о таком активном развитии этого движения, пообещали всеми силами поспособствовать дальнейшему его продвижению. Во многих городах планируется постройка новых площадок. В Украине проводится множество фестивалей посвященных Street Workout. Можно с уверенностью говорить, что у воркаута впереди огромное будущее, как в нашей стране, так и во всём мире! Подводя итоги вышеизложенного, можно с точностью сказать, что занятие воркаутом – это здоровье, красота, сила, развитие как физическое так и духовное, а самое главное – занятость, а не трата времени в пустую! Это движение вытесняет наркоманию и алкоголизм из дворов наших домов, что является очень важным моментом, тем самым, укрепляя и оздоравливая молодых людей. А, как известно молодежь – это будущее страны, а здоровая молодежь – залог процветания и успешности любого государства!

СПИСОК ЛИТЕРАТУРЫ:

1. <http://chaso.ru>
2. <http://workout.su/>
3. <http://www.fitness-magazine.ru/news/766/6/street-workout>
4. <http://barcelona.net.ua/interesnye-fakty/chto-takoe-street-workout.html>
5. <http://www.fitness-magazine.ru/news/766/6/street-workout>

СОЦІОКУЛЬТУРНЕ СТАНОВИЩЕ СУСПІЛЬСТВА, ВПЛИВ НА ОСОБИСТІТЬ ЗМІ, РЕКЛАМИ, ЗАСВОЄННЯ МОРАЛЬНИХ І КУЛЬТУРНИХ ЦІННОСТЕЙ, ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ЗІ ЗДОРОВ'ЯМ, ВІДНОВЛЕННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВ'Я

І.І. УДОВЕНКО

*Чернівецький православний богословський інститут,
Першотравенська школа №1,
Першотравенськ, Україна*

Marengo, you girl, come on you boy, with all your soul, go! - нав'язливо звучить з телеекрану. Замість дівчат в коротких спідницях, що волали «Нас де наздоженуть», прийшли майже голі «Femen». Виконуючи наказ Леніна вони груддю прокладають собі дорогу. Більшої проблеми ніж карієс, в суспільстві немає. Хочеться запитати мовою сьогодення: «А ви часом не гоните?» «Ні», – відповідають з екрану; «ми переганяємо. Первак домашній». Nocoments...

Починаючи з кінця середньовіччя людство розвинуло небувалі науково – технічні знання, загострило філософську думку, створило могутнє мистецтво різних напрямків – і все це розвивалось під знаком безрелігійного початку життя. Людство затверджувало світський, безбожний принцип, культивувало заповіді відстороненого гуманізму.

«Розпач та недорозуміння» – ось кінцевий підсумок сучасної культури. Філософська думка – де вона? Адогматизм зведений в догмат, аморалізм перетворений в мораль, розвеселий скептицизм в компанії з бульварним романом пропонується замість Євангелії.

Життя стало якесь несправжнє, ілюзорне, віртуальне. Інформація – на сайтах, спілкування – у форумах, блогах. Людство від'єдналось від Бога, діти – від батьків, люди роз'єднались між собою за релігійними, національними, майновими ознаками. Поради – з телеекрану, ліки – з екрану, виховання – з екрану. Постійна гонитва за гаджетами, на першому місці – гроші, влада, слава. І журнал «Forbes» зі списком мільярдерів!

Сучасне людство здобуло багато перемог у науково - технічному прогресі, а душа людська дотепер чекає з простягнутою рукою. Сучасне мистецтво потерпає від безрелігійного коріння.

Якраз тому протягом 2000 років Церква пропонує етичні орієнтири, з допомогою яких можливо було б відрізнити істинну культуру від ілюзорної. Церква застерігає від культури, затьмареної гріхом. Те, що в деяких видах мистецтв можливо будуть використані релігійні сюжети, саме по собі це ще не робить таку культуру істинно духовною.

А що зараз асоціюється з поняттям культури? Слова: мас – культура, молодіжна культура, а в ній течії – готи, емо, байкери, скіни, панки, нацисти та ін, їх багато, і «число їм – легіон». Самі по собі вони створюються? Ні, їх створює той, «хто не їсть, не спить», та, врешті, й ім`я у нього таке, і завдання – роз'єднати людей, щоб найгіркішою гіркоти скуштувало людство в міжособових стосунках. Великі християнські цінності, ідеали свободи, рівності, братерства «князь миру сього» вкрав, та й видає за своє надбання. Для здійснення цього створюються більш досконалі форми зовнішнього об'єднання людей, але свідомість задає питання: це буде справжня людська солідарність, чи знову ілюзія? Чи стануть люди ближче один до одного, чи будуть між ними рівність, братерство? Чи не буде й рівності? Врешті, чи стане більше любові на Землі? На жаль, відповідь на це питання не може бути позитивною. Так, люди об'єднані зовнішньо, але не наближені один до одного. Нашу епоху характеризує роз'єднання та усамітнення, якась прозора, але відчутна стіна розділяє людські серця. Попри зовнішню солідарність - духовна самотність, не братерство - а вбивчий, безвихідний індивідуалізм, не рівність на засадах окремих людей, а дуже завищена думка про себе та жага влади.

Про яке біблійне смирення може йти мова? ЗМІ навчають молодь непокорі, свавіллю, впертості, культу сили кулаків. Але й цього замало. Бійку потрібно зняти на мобільник та викласти в Інтернет. «Великий вихователь» телеекран пропагує життя, де ніхто не працює, курорти, відпочинок, тусовки, фешен, відьми в третьому поколінні, чаклунки, провидці – шахрайство і бутафорія.

Так склалося, що культура розділилась на світську та церковну. В душах людей блукають хибні уяви, що церковна культура – це бородаті попи, а світська, – «світські левиці», зазвичай напіводягнені (мабуть грошей не вистачає), – купують для своїх собачок платтячка з діамантами. Укорінилися стереотипи, що сьогоднішня світська культура безцерковна, (або антицерковна та антирелігійна), а Церква – безкультурна або антикультурна. Ось такий розлад та подвійна бухгалтерія в душах навіть тих, хто розуміє всю історичну відносність та внутрішню ненормальність цього роздвоєння. Як об'єднати церковну та світську

культури? Як внутрішньо перемогти протилежність церковного та світського – ось задача для духовної співпраці сучасної церкви та небайдужої молоді.

Не повинно бути нічого принципово «світського», ніякої нейтральної зони, яка не мала б того чи іншого релігійного виміру. Навіть з догматичної точки зору допустиме ж одкровення і в «світській» культурі? І хто скаже, що йому там немає місця?

Можливо отримає одкровення світська культура, що непотрібно пропагувати безпечний секс на лекціях, а виховувати смирення, те, що на протязі тисячоліть вперто пропонує церковна культура? Можливо зрозуміє світська культура, що потрібно боротися не з наркотиками, а з сатаною, який пропагує та пропонує цю ядовиту гидоту для «розширення світогляду», бо він людинобивця від початку. Церковній культурі це відомо вже тисячі років. Зараз в світі активно пропагується здоровий спосіб життя. А які назви! Паркур, бодіблінг, воркаут, роллерблейдинг, кайтсерфінг, параглайдинг... А якщо придивитись уважніше – це індустрія з продажу препаратів, які з жінок роблять чоловіків, а з чоловіків – жінок. Хто до цього причетний? Той, «хто не їсть і не спить», хто спокушав Ісуса Христа в пустелі. Та він придумає ще безліч напрямків тренувати своє тіло, аби тільки людина забула про свою душу. А Церква зі сторінок Євангелії вже 2000 років закликає турбуватись про спасіння душі, бо це «Єдинена потребу» (Лука 10:41). Преподобний Максим Сповідальник навчає давати кожній своїй частині те, що потрібно: душі – читання, духовні одкровення, молитву. Тілу – їжу, одяг, які йому необхідні.

Формування здорової людини неможливе лише тренуванням тіла, необхідно звернутись до церковної культури, де проблема здоров'я людини вже надійно вирішена. Преподобний Ісаак Сиріянин вчив, що жорстокістю серця примножуються хвороби, що «всяка людина, яка не живе в чистоті (духовній), не живе життям здоровим». Преподобний перераховує пристрасті, що поборюють людину та примножують її хвороби: «жага грошей, тілесні задоволення, жага влади, жага величі, від якої буває заздрість, жага влади, від якої буває злопам'ятство, бажання прикрашатись та подобатись, страх за власне тіло, від чого буває малодушність та відчай». Церква вчить, що хвороби в більшості бувають від догоджання своїм пристрастям. Як же вилікуватись? Преподобний Ісаак Сиріянин пропонує спочатку вилікувати душу від зла. Яким чином? Сокровеним виконанням заповідей.

Ця стаття написана з богословської точки зору. Яка мета нашого життя? Спасіння. Чи можливе спасіння без Православної Церкви? Преподобний Феофан вже давно дав відповідь: «Можливо хтось зможе досягти спасіння іншим шляхом, а я без Православної Церкви не зможу». Шановні друзі: Хто має гаряче бажання та твердий намір – приєднуйтесь!

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. <http://www.verav.ru/common/mpublic.php?num=824>
2. <http://www.parkour.ru/>
3. <http://workout.su/>
4. Книги Святого Письма Старого та Нового Заповіту.
5. Преподобний Ісаак Сиріянин. Слова Подвижницькі.